

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

שבת קודש פרשת שמיני SHABBOS PARSHAS SHEMINI

כט' ניסן תשנ"ח APRIL 25, 1998

לכל זמן ועת

מנחה/שלוש סעודות - 7:15	מנחה/הדלקת נרות - 7:00
שקיעה/שבת - 7:47	שקיעה/ערב שבת - 7:46
מעריב/מוצאי שבת - 8:37	זמן קריאת שמע/מ"א - 8:52
לשיטת רבינו תם - 8:59	זמן קריאת שמע/גר"א - 9:28

מדעת עליון

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו וכו' (ט-א)

כתב רבינו בעל הטורים וז"ל אמר משה, לפי שסרבתי ז' ימים בסנה, לכך לא זכיתי לשמש אלא ז' עכ"ל. פירוש, כיון שמשה רבינו אמר "שלח נא ביד תשלח", ולא חפץ ללכת ולהיות שלוחו של המקום לדבר עם פרעה במצרים, משום זה נענש ע"י שניטול הכהונה ממנו ונתנה לאהרן אחיו, ורק זכה לשמש ז' ימים במשכן לבד. ולכאורה יש להבין, הקשה החיד"א בספרו פני דוד, דאדרבה, על ידי שסירב משה שבעה ימים - מחמת זה גופא לא יזכה לשמש שבעה ימים, כי בעבור זה באמת נתנה הכהונה לאהרן, כמו שאמרו על הפסוק "הלא אהרן אחיך הלוי וכו'", אמנם מצינו איפכא שזכה משה רבינו לשמש ז' ימים במשכן. ולמה?

אלא פירש החיד"א דאפשר שבאמת עד סוף שבעה ימים לא חרה אף הקב"ה במשה במה שאמר "שלח נא ביד תשלח", וכן לא נגזר שיטול הכהונה ממנו רק עד סוף שבעה. אי"כ, מאחר שתחילת דברי השי"ת במשה היו כל ז' ימים רצופים, ממילא כל הששה ימים ומקצת השביעי היה תורת הכהונה עליו - ומשום הכי זכה משה, מחמת זה, לשמש שבעה ימים במשכן.

יין ושכר על תשת אתה ובניך אתך בבואכם אל אהל מועד וגו' (י-ט)
על פסוק זה שנינו במדרש רבה "הדא הוא דכתיב 'פקודי ה' ישרים משמחי לב' (תהילים יט-ט)". והקשו חכמינו זצ"ל דמהו הקשר בין איסור שתיית יין

illustrious family lineage. This was their sin.

It is told of the Rebbe, R' Duvid'l of Zablotov ZT"l, that he once became dangerously ill to the point where all the physicians gave up and did not think he had very long to live. However, the Rebbe's pious wife refused to accept this bitter decree and day and night she would pour out her heart out to Hashem, begging him for a רפואה שלימה for her husband.

Alas, where physicians and medical remedies failed, the prayers of an אשת חיל prevailed and R' Duvid'l recovered completely from his long illness to lead and inspire his Chassidim.

The Rebbe was extremely gratified to his faithful wife and expressed himself to those nearest to him: "Now I can understand clearly why the Midrash states that Nadav and Avihu died because they had no wives. אשת חיל, they surely would have been saved from death.....Where my Rebbetzin is present, the hand of death cannot prevail!"

הלכה ברורה בענין ברכות - עיקר וטפל

זה הכלל כל שהוא עיקר ועמו טפלה מברך על העיקר ופטר: teach us: זה הטפלה - This means, that when one is eating two foods in a manner in which his main intention is on one of them and the other is being eaten solely to complement the first, the ברכה ראשונה and ברכה אחרונה should be said on the primary food ("עיקר") thereby exempting the second food ("טפל").

This concept also relates to two foods which are combined together to form a mixture. For example, when one is eating stuffed cabbage and his main intention is on the meat, he should only make a ברכת שהכל and not a בורא פרי האדמה. Since the meat is the primary intention, the cabbage is considered a טפל, even if it actually constitutes the majority of the mixture.

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

שמוטל על הכהנים העוסקים בעבודת הקודש, לבין הכתוב "פקודי ה' ישרים משמחי לב"?

מסביר הצדיק רבי שמחה בונים מפשיסחא זצ"ל שבאמת הכהן צריך לעסוק בעבודת הקודש מתוך התרוממות הרוח ושמחה שבלב. וכיון שכך הוא, תמוה מה שהתורה אוסרת הכהנים להכנס שתויי יין למקום המקדש, שהרי שתיית יין גורמת שמחה לאדם, ככתוב "ויין ישמח לבב אנוש"! אלא יש להבחין בין שמחה הנובעת מגורם חיצוני, כגון שתיית יין ושכר, לבין שמחה פנימית הנובעת מעשיית מצות הבורא. וממילא, הכהנים העוסקים בעבודת הקודש, צריכים להתור בהתמדה ובעקביות שיחושו שמחה פנימית מעשיית מצות ה', כמשכ' "פקודי ה' ישרים משמחי לב". ולכן נאסר עליהם לבוא לאהל מועד כשהם שתויי יין, כי בכך הם פוגמים בעשיית המצוה מתוך שמחה שבלב, ויבואו לידי עשייה מתוך גורם חיצוני ח"ו.

מעשה אבות....סימן לבנים

להבדיל בין ... החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל וכו' (יא-מז)

גמ' יומא (פב) There are two incidents which are brought down in the (פב) that can explain this Possuk. The Gemara recounts: There was a pregnant woman who sniffed the scent of food on Yom Kippur and gained the urge to eat something. R' Yehuda Hanasi was asked how to deal with this woman. He responded, "Whisper in the woman's ear that today is Yom Kippur." They did as Rabbi instructed them and the woman was still.

"On her," said Rabbi, "it is written - *Before you came forth from the womb you were sanctified*. Not long after, this same woman gave birth to the great נחמא בן יוחנן בן נחמא, who became one of the greatest אמוראים in Eretz Yisroel.

The second incident mentioned in the Gemara also concerns an expectant mother who sniffed the scent of food on Yom Kippur and was also overcome with an urge to eat. The great Rabbi Chanina was asked what to do and he, too, replied, "Whisper in her ear that today is Yom Kippur." They did this, however, the woman couldn't restrain herself and was not still until she was given to eat.

R' Chanina quoted a Possuk from תהילים to describe this lady:

"The wicked are estranged from the womb, they go astray as soon as they are born, speaking lies. Soon after, this woman gave birth to a son, Shabtai, who was known as a hoarder and a profiteer.

Hagaon Rabbi Akiva Eiger ZT"L commented on these two incidents mentioned in the Gemara. "We find an allusion to these occurrences in the Possuk. From the Possuk we see that it is possible to differentiate between the righteous and pure new-born child and the wicked, impure new-born child, by the words "להבדיל בין הטמא ובין הטהור" (the term for a woman in childbirth), meaning to say, we can differentiate by the woman who is given to eat on יום כיפור and by the woman who will not eat....."

TORAH GEMS

ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף וגו' (י-טו)

These two words, "דרש דרש", are the exact halfway mark of the Torah. But like everything else in the Torah, there is something to be learned from even this.

Says R' Moshe Teitelbaum ZT"L, the Uheler Rov, that we can learn from here that the entire Torah revolves around constant inquiry, חמשה חומשי תורה. These two words, the center of the entire תורה, show us that no matter how much someone has inquired and learned, he has still not even advanced beyond the halfway point of Torah knowledge.

This feeling must be the legacy of every member of Bnai Yisroel. And this legacy will also guarantee that he who learns Torah, will think of Torah constantly, both day and night.

ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימותו לפני ה' וגו' (י-ב)

Among the many reasons given by חז"ל for the death of the Bnai Aharon, Nadav and Avihu - they entered the Mishkan in a drunken state, they displayed a lack of respect to their elders, etc. - one that is listed was their refusal to marry, feeling that no woman was worthy enough for their